

РЕШЕНИЕ

№ 5413

гр. София, 07.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44 състав, в публично заседание на 06.08.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **7376** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 257 от АПК по искане от Б. Коне гражданин на К. Д. с адрес СДВНЧ-С. към Дирекция "Миграция" на МВР, адрес; С., кв.Б., [улица] и съдебен адрес: С., [улица],ет.3 ч/з БХК против Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

Молителят поддържа, че е чужденец, влязъл в Република България за да упражни правото си на убежище и международна закрила съгласно Ж. конвенция за статута на бежанците на О. от 1951г. и по реда на Закона за убежището и бежанците. За същото е подал молба вх.№ 2089 от 06.02.2013г. по реда на чл. 58 ал.4 от ЗУБ чрез администрацията на СДВНЧ-С. към Дирекция "Миграция" при МВР до Държавната агенция за бежанците при МС.

Поддържа, че понастоящем продължава да е принудително настанен в СДВНЧ-С.. Налице е незаконосъобразно бездействие на Д. и неизпълнение на задължение, произтичащо от нормативен акт. Това било така, защото съгласно чл.58, ал.1 от ЗУБ чужденец може да заяви желание за предоставяне на статут лично пред длъжностно лице в Държавната агенция за бежанците, а съгласно ал.4 на същия текст, когато молбата по ал. 3 е направена пред друг държавен орган, той е длъжен незабавно да я изпрати на Държавната агенция за бежанците. Съгласно чл.61, ал.2 ЗУБ чужденецът, подал молба за предоставяне на статут, се регистрира в Държавната агенция за бежанците и му се открива лично дело. При регистрирането Държавната агенция за бежанците сема данни за имената, гражданството, датата и мястото на раждане, пола, семейното положение и родствените връзки, документите за самоличност и други

документи на чужденците /чл.63, ал.2 ЗУБ/. След регистрирането се определя дата за провеждане на интервю. Чужденецът, подал молба за статут, се уведомява своевременно за датата на всяко следващо интервю /чл.63а, ал.1 ЗУБ/.

Горепосочените разпоредби на ЗУБ не съдържат срок за регистриране на молбата на чужденеца за закрила. Единствената разпоредба в Общите правила на Глава VI, Раздел I от ЗУБ, съдържаща срок за изпълнение на задълженията от страна на длъжностни лица на Д., е тази на чл.58, ал.6 ЗУБ, съгласно която молителят, не по-късно от 15 дни от подаването на молбата, трябва да бъде упътен на език, който разбира, относно реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Тъй като в специалния ЗУБ не е установен срок за извършване на регистрацията, следва да се прилагат общите правила на АПК. Съгласно чл.25, ал.1 АПК датата на започване на административното производство е датата на постъпване на искането пред компетентния орган. Чл.58, ал.4 от ЗУБ дава възможност молбата да се подаде чрез друг държавен орган, който има задължението да я препрати незабавно до Д.. Съгласно чл.57, ал.1 от АПК административният акт се издава до 14 дни от датата на започване на административното производство, а ал.5 от същия текст определя максимален едномесечен срок от започване на производството, когато е необходимо да се съберат доказателства за съществени обстоятелства. При необходимост от поискване становището на друг орган - в случая, на Д. по чл.58, ал.7 ЗУБ -срокът съгласно чл.57, ал.7 АПК се смята за продължен, но с не повече от 14 дни. В този смисъл, административният орган следва да се произнесе в производството по ЗУБ в срок най-късно до 45 дни от започване на производството. Единствената възможност за удължаване на този срок за произнасяне е по чл.67г от ЗУБ в производството по определяне на държавата, компетентна да разгледа молбата за предоставяне на статут (т.нар. дъблинско производство), но и в този случай се касае за удължаване на срока за произнасяне след извършена регистрация, но не и за удължаване на срока за регистрация по чл.61, ал.2 от ЗУБ.

Следователно, извършването на регистрацията по чл.61, ал.2 от ЗУБ трябва да предхожда значително по време срокът от 45 дни от подаването на молбата по чл.58, ал.4 от ЗУБ, за да е налице обективна възможност за провеждане на административнопроизводствените действия и произнасяне по молбата за закрила в така определения срок.

Молителят поддържа и, че дори да се приеме, че е необходимо технологично време от подаване на молбата за закрила до регистрирането ѝ по смисъла на чл.61, ал.2 ЗУБ, този времеви интервал не може да продължава необосновано продължително във времето, а е ограничено в сроковете, определени в общия закон АПК във връзка със специалните разпоредби на чл.58, ал.6 и 7 от ЗУБ. Тоест, липсата на изричен законов срок за регистрация на молбата за закрила по смисъла на чл.61, ал.2 ЗУБ не е равнозначна на липсата на срок въобще и безконтролно и продължително във времето отдалечаване на регистрацията на молбата по реда на чл.61, ал.2 от ЗУБ. Сочи, че основен принцип на административния процес съгласно чл.11 АПК е бързината и процесуалната икономия - процесуалните действия следва да се извършват в сроковете, определени от закона, и за най-краткото време, необходимо според конкретните обстоятелства и целта на действието или на административния акт.

Като не е предприел дължимите по закон действия по регистриране на молбата по чл.61, ал.2 ЗУБ и провеждане на административно производство в нарушение на

основен принцип по чл.11 АПК, Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС е осъществил незаконосъобразно бездействие. Това бездействие продължава необосновано дълго във времето в нарушение на принципа за бързина и процесуална икономия по чл.11 АПК и принципа на служебното начало по чл.9, ал.1 АПК.

Така, и съдебната практика - Решение №4059 от 17.06.2013 г. по адм.д.№3527/2013 по описа на АССГ, I отд., 2 състав; Решение №5282/21.11.2011г. адм.д.№9118/2011 на АССГ, 21 състав; Решение №1534/01.04.2011г. по адм.д.№1078/2011 на АССГ, 12 състав; Решение №12659/07.10.2011г. по адм.д.№6564/2011, на ВАС, III отд.; Определение №5748/26.04.2011г. по адм.д.№3658/2011, ВАС, III отд. и др.

При горните фактически твърдения моли съдът да приеме за установено, че е налице незаконосъобразно бездействие от страна Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет и да я осъди да извърши регистрирането ми по реда на чл.61, ал.2 от ЗУБ, както и да го настани в свое териториално поделение и да му издаде регистрационна карта съгласно чл.29 от ЗУБ.

Ответникът-Председател на Д., счита жалбата за неоснователна. В съдебно заседание на 06.08.2013г. представя Писмо до Директора на Дирекция „Миграция” вх.№ 252 от 02.08.2013г. в което посочва, че моли жалбоподателят да бъде предаден в Д. за започване на производство по общия ред по ЗУБ. Предлага се в писмото на Директора на РПЦ-С., датата на предаване на жалбоподателя, да бъде 06.08.2013г.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура счита, че искането е основателно и моли да се уважи като такова.

Съдът след като обсъди доводите на страните и прецени предоставените по делото доказателства и на осн.чл. 235, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна, следното:

Установява се по делото от представените от Дирекция „Миграция“ писмени доказателства, че жалбоподателят е подал молба вх.№ 2089 от 06.02.2013г. по реда на чл. 58 ал.4 от ЗУБ чрез администрацията на СДВНЧ-С. към Дирекция "Миграция" при МВР до Държавната агенция за бежанците при МС. Тази молба не се оспори от страните по делото и съдът я приема като доказателство относно това, че молителят е упражнил правото си да подаде писмена молба за предоставяне на статут по ЗУБ пред официалните власти на Република България.

Не е спорно обстоятелството, а така заяви и процесуалният представител на ответника в проведеното на 06.08.2013г., че на дата 06.08.2013г. лицето ще бъде предадено на представители на Д. за започване на процедура по предоставяне на статут на молителя по повод на подадената от него по-рано молба. На същия извод сочи и писмото на Директора на РПЦ-С. с вх.рег. № 252 от 02.08.2013г., което съдът приема като доказателство обосноваващо твърдението на жалбоподателя, че до дата 06.08.2013г. ответникът е бездействал без основание, като не е започнал процедурата по чл. 61 и сл. от Д. спрямо Б. Конне.

Установи се от съда, че молба вх.№ 2089 от 06.02.2013г. по реда на чл. 58 ал.4 от ЗУБ чрез администрацията на СДВНЧ-С. към Дирекция "Миграция" не е въведена с входящ номер или по друг начин в деловодната или регистрационна система на Д.. Самият процесуален представител на ответника заяви в съдебно заседание на 06.08.2013г. по делото, че не знае на коя дата тази молба е постъпила в Д., но моли производството по делото да се прекрати, тъй като е преустановено твърдяното от молителя бездействие от страна на ответника.

Данни, че молбата на жалбоподателя е постъпила при Д. има от молбата на ответника

по делото от дата 29.07.2013г., към която той прилага молба вх.№ 2089 от 06.02.2013г. по реда на чл. 58 ал.4 от ЗУБ чрез администрацията на СДВНЧ-С. към Дирекция "Миграция" .

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Установява се от искането на страната, че същото се отнася до бездействие на Председателя на Д. да извърши регистрация на чужденеца по реда на чл. 61, ал.2 от ЗУБ. По същество лицето не търси защита срещу непроизнасянето по молбата ѝ за закрила по ред на ЗУБ, доколкото липсва такъв петитум. Нормата на чл. 256 от АПК регламентира защитата срещу неоснователни фактически действия, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона. Тук правото на оспорване се реализира в 14 дневен срок от подаване на искането до органа за извършване на съответното действие.

В конкретния случай според чл. 25 ал. 1 от АПК датата на започване на административното производство, е датата на постъпване на молбата при компетентния административен орган. Правилото на чл.67а ал. 2 т. 1, чл. 68 ал. 1 т. 3 и чл. 75 ал. 2 от ЗУБ, предвижда, че административното производство по специалния закон започва не с подаване на молбата за закрила, а с регистрацията на чужденеца, търсещ закрила.

В конкретния случай молбата на чужденеца е постъпила на 06.02.2013г. по реда на чл. 58 ал.4 от ЗУБ чрез администрацията на СДВНЧ-С. към Дирекция "Миграция" при МВР. Няма данни на коя дата чужденецът е бил регистриран в Д. по повод на тази молба дори и след дата 29.07.2013г., защото ответникът сам призна неизгоден за себе си факт, а именно, че не знае кога молбата на лицето от 06.02.2013г. е постъпила в Д..

Съгласно чл.58, ал.1 от ЗУБ чужденец може да заяви желание за предоставяне на статут лично пред длъжностно лице в Държавната агенция за бежанците, а съгласно ал.4 на същия текст, когато молбата по ал. 3 е направена пред друг държавен орган, той е длъжен незабавно да я изпрати на Държавната агенция за бежанците.

Според чл. 58 ал.6 от ЗУБ молителят не по-късно от 15 дни от подаване на молбата трябва да бъде упътен на език, който разбира, относно реда за подаване на молбата за процедурата, която ще се следва и за неговите права и задължения, както и организации, предоставящи правна и социална помощ съгласно чл. 61 от ЗУБ.

Нормата на чл.58 ал. 6 от ЗУБ, е специална по отношение на общите правила за провеждане на административното производство, поради което срокът за оспорване по чл. 256 от АПК, който е по- кратък от този предвиден в специалния закон, е неприложим.

От друга страна, за извършване на регистрация на чужденеца по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ, не е необходима нарочна молба от страна на лицето, тъй като това се действия дължими от закона.

Предмет на молбата, подадена от Б. Конне, е предоставянето на закрила по реда на ЗУБ. Молбата не открива процедура по регистрация на чужденеца, тъй като задължението произтича пряко от закона и едва след извършването ѝ се образува административно производство по молбата за закрила.

Според чл.61 ал.2 от ЗУБ чужденецът подал молба за закрила се регистрира в Д. и му се открива лично дело.

Нормата на чл. 63 от ЗУБ предвижда, че при регистрирането Д. снима данни за имената, гражданството, датата и мястото на раждане на лицето, неговия пол, семейно

положение, родствени връзки, документи з самоличност на лицето и др. документи.

Така дължимите се действия са фактически и произтичат директно от закона, поради което неизпълнението им попада в приложното поле на чл.257 ал.1 от АПК.

Според така цитираната правна норма, бездействието на административния орган, по задължение произтичащо от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуални административни актове.

С оглед на изложеното съдът приема, че искането на жалбоподателя против бездействието на председателя на Д., да извърши регистрацията по чл.61 ал.2 от ЗУБ, като снее данните по чл.63. ал.2 от ЗУБ, е допустимо.

По основателността на претенцията:

Според чл. 2 от ЗУБ, Председателят на Държавната агенция за бежанците при МС, предоставя статут на лицето по силата на Конвенцията за статута на бежанците от 1951г и Протокола към него.

Законът не предвижда възможност да не се регистрира чужденец по подадена от него молба за статут. В този смисъл председателят на Д., е задължен във всички случаи, в които лицето търси защита, да регистрира молбата му и да открие лично дело. Нормите на чл. 61, ал.1 и чл.63, ал.2 от ЗУБ, създават конкретни задължения на Председателя като административен орган. Тази молба на Б.Коне от 06.02.2013г. към датата на приключване на устните състезания по делото не е регистрирана/становище на процесуалния представител на ответника в съдебно заседание на 06.08.2013г./ . Едва с писмото от 02.08.2013г. на Директора на РПЦ-С., за първи път от 06.02.2013г. се извършват фактически действия по започване на производство по общия ред, по молбата за търсене на закрила в България по ЗУБ.

Задължението да се извърши регистрацията по чл.61 ал.2 от ЗУБ, не е обвързано и от предварително определяне на държавата-членка, компетентна да разгледа молбата за особена закрила по Регламент 343/2003.

По силата на чл. 67а ал. 2 т. 1 от ЗУБ производството по раздел Ia от ЗУБ за определяне на компетентната държава членка, се образува именно с регистрирането на чужденеца, подал молба за статут.

Затова с оглед съвкупната преценка на относимите по делото факти и обстоятелства, съдът намира, че бездействието на Председателя на Д., да извърши определените от закона фактически действия по регистрация на жалбоподателя, съгласно чл.61 ал.2 и чл.63 ал.2 от ЗУБ до 06.08.2013г., е неоснователно и в противоречие с правото на закрила, гарантирано от нормите на националния закон и правото на ЕС.

Съдът намира, че ответникът до тази дата е нарушил принципа на чл. 11 от АПК дори и да се приеме, че към датата на приключване на устните състезания по делото, той е регистрирал чужденеца. Това е така, защото според тази норма на АПК, действията на администрацията трябва да бъдат съблюдавани от бързина и процесуална икономия, т.с. те да се извършват в сроковете определени от закона и в за най-кратко време. Администрацията затова и трябва да упражнява своите правомощия добросъвестно. Това значи, че липсата на законов срок за регистрация на чужденеца по чл. 61, ал.2 от ЗУБ не сочи на извод тя да бездейства неограничено във времето, докато не се осъществят други факти-напр. подаване на искане по чл. 257 от АПК от засегнатия чужденец. Лицата, които подават молби за търсене на закрила като бежанци, са особена и уязвима група лица, на които следва да им се представи навременна закрила, ако са налице основанията за това. В случая съдът намира, че

фактическото бездействие на административния орган от 06.02.2013г. до 06.08.2013г. е продължил необосновано дълго, в разрез с легитимните правни очаквания, молбата на чужденеца да се разгледа в най-кратки срокове.

Настаняването в поделение на Д. и издаване на регистрационна карта също са фактически действия от страна на ответника, които са последица от регистрирането на лицето по чл. 61 ал.1 от ЗУБ и снемане на всички данни по чл. 63 ал.2 от ЗУБ. Така и нормата на чл. 29 от ЗУБ.

Установи се от доказателствата по делото, а именно писмото на Директора на РПЦ –С. от дата 02.08.2013г., че молителят е предаден за настаняване и за започване на процедура по общия ред по ЗУБ на дата 06.08.2013г. Тази справка писмо не се оспори от Б.Коне чрез неговия представител.

При тази констатация съдът приема, че искането по чл. 257 от АПК е неоснователно, доколкото в хода на производството ответникът е преустановил фактическото си бездействие. Съдът намира, че производството не следва да се прекратява поради липса на правен интерес от страна на жалбоподателя, тъй като правният му интерес представлява възможността му да премахне по всяко време чрез процеса на оспорване, породените от административния акт неблагоприятни последици, респ. от неоснователното бездействие, вкл. и предявяване на иск по ЗОДОВ.

Обстоятелството, че ответникът необосновано дълго е забавил във времето реализиране на правото на лицето да бъде регистрирано по чл.61, ал.2 от ЗУБ, е предмет на евентуална претенция по ЗОДОВ, тъй като се касае за фактическо бездействие, но не е обстоятелство да се осъди ответникът да извърши действията, които вече е сторил към дата 06.08.2013г. по регистрация на чужденеца. Така и Определение № 6201 от 08.05.2013г. по адм. дело №2607/2013г. по описа на ВАС, Определение №6105 от 07.05.2013г. по адм. дело № 5187 от 2013г. по описа на ВАС, Определение № 10972 от 19.07.2013г. по адм. дело № 9127/2013г. по описа на ВАС.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ искането на Б. Коне гражданин на К. Д. с адрес СДВНЧ-С. към Дирекция "Миграция" на МВР, адрес; С., кв.Б., [улица] съдебен адрес: С., [улица],ет.3 ч/з БХК **по чл.257 от АПК да бъде осъден** Председателя на Държавната агенция за бежанците да регистрира и открие лично дело на Б. Коне гражданин на К. Д. с адрес СДВНЧ-С. към Дирекция "Миграция" на МВР, адрес; С., кв.Б., [улица] съдебен адрес: С., [улица],ет.3 ч/з БХК, по подадената от него молба за предоставяне на статут по реда на ЗУБ с вх.№ Ім-2089 от 06.02.2013г. по описа на Дирекция Миграция, СДВНЧ-Любимец, като при регистрирането снее всички данни по чл. 63, ал.2 от ЗУБ вкл. и да го настани в свое териториално поделение и да му издаде регистрационна карта съгласно чл.29 от ЗУБ.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението на решението до страните

СЪДИЯ:

